

Reisverslag zomer 2007: Scandinavië

Reisdag 1: zaterdag 7 juli

Utrecht – Amersfoort – Osnabrück – Hamburg

 17 °C.

Onze interrailreis begint (met twee backpacks, de fototas van Tjeerd die in een trolley zit, mijn handtas met alle belangrijke spullen en een tas met etenswaren) zittend op de grond van de Duitse trein richting Osnabrück. Een interrailticket betekent namelijk wel gratis meereizen, maar het staat niet garant voor een zitplaats. In de trein is van alles te zien, waaronder een Aziatische camerploeg. Opmerking van Tjeerd: “Hee, een Japanse cameraploeg. Dat zal wel uitgezonden worden op de Chinese televisie!” Bij de grensplaats Bad Bentheim stappen er Duitse politiemannen in de trein. De mannen controleren enkele passagiers. Hoe ze de selectie maken, is ons niet duidelijk. We verbazen ons wel over de controle, maar misschien heeft het te maken met strengere beveiligingsmaatregelen of met het feit dat de trein uiteindelijk naar Polen doorgaat.

Nog een laatste opmerking in de trein van een medepassagier aan ons:

“Entschuldigung! Is that your baby?” Wijzend naar een baby in een wagen die midden in het gangpad staat. Nein hoor.

We checken in bij Hotel Beefang, een Chinees hotel dat zich naast de Islamitische bond bevindt.

's Avonds eten we in de stad bij Prego. Talen blijken lastig te zijn: Duits, Engels, Italiaans...? Even inkomen! Na het eten is het opeens mooi weer geworden en is het gezellig buiten. Er is veel muziek op straat, mensen staan met borden om aan te geven dat ze *free hugs* uitdelen en er zijn overal zwanen in het water.

Reisdag 2: zondag 8 juli

Hamburg – København

 18 °C.

De eerste ochtend waarop ik vroeg wakker word (5 uur blijkt ook voor de rest van de vakantie niet vreemd te zijn in verband met lichte gordijnen en vroegopkomende zon).

We lopen vanuit ons hotel in een paar minuten naar het Hauptbahnhof en we nemen de (verplicht) gereserveerde trein naar Kopenhagen. Aan de andere kant van het gangpad zit een Afrikaanse man die enkele woorden Deens spreekt en verder Engels praat. Hij schijnt graag vrienden te maken onderweg; eerst met een alleenreizende man, later met een moeder en twee dochters. Hij pakt het tekenblok van een van de dochters en begint ongevraagd haar tekening te bewerken, daarbij uitleg gevend over hoe het meisje in het vervolg de juiste verhoudingen kan aanhouden bij tekeningen.

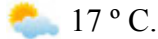
Normaal gesproken ben ik altijd op alles (zeer) goed voorbereid. Maar vandaag kom ik voor een grote verrassing te staan: de trein rijdt opeens een boot op! Van Puttgarden (Duitsland) varen we in 45 minuten naar Rødby (Denemarken). Ik sta op het bovendek naast een reddingsboei en in de buurt van een reddingsboot, met mijn handen op de reling en met mijn blik op het Deense vasteland gericht.

We verblijven met z'n tweeën in een vijfpersoons kamer Danhostel Bellahøj in Kopenhagen en we besluiten hier ook gebruik te maken van de selfcatering kitchen. In de keuken is het erg rustig; er is slechts één andere vrouw en zij bereidt voor zichzelf een familypack vlees. Wat ons opvalt zijn de Poolse teksten in de keuken. Blijkbaar komen er veel Polen langs en hebben die moeite met het schoonhouden van de gezamenlijke ruimtes.

Reisdag 3: maandag 9 juli

København

17 °C.

Vandaag blijven we in København. Tjeerd blijkt internet nu al te missen en gaat via zijn mobiele telefoon even op msn (zogenaamd om even te 'testen' of het werkt in het buitenland). In de stad komen we precies op tijd aan bij Amalienborg, waar net de wisseling van de wacht plaatsvindt. Er lopen overal één tot drie marcherende mannetjes over rechte strepen op het plein. Af en toe moet er een Japanse toerist opzij springen omdat die net op zo'n streep stond om een foto te maken. Je kan heel dichtbij komen en als je een beetje handig bent, zou je zo het paleis binnen kunnen marcheren als je je aansluit bij een groepje marcherende figuren.

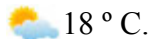
We wandelen verder langs het water naar de beroemde zeemeermin. Ik had haar al eens gezien en het was ook deze keer weer een lachwekkend tafereel; groepen toeristen die allemaal per se met Den lille havnfrue op de foto willen, terwijl het echt gewoon maar een beeldje in het water op een rots is. Ook komt er elke paar minuten een boot langs varen die afgeladen is met mensen met flitsende fotocamera's.

Als we even later richting de winkelstraten lopen, moeten we oppassen dat we niet bedolven worden onder stukken glas die van vier hoog naar beneden op straat vallen. In het centrum signaleren we de eerste Nederlanders. We kopen vast de eerste ansichtkaarten en schrijven deze later op de dag in het hostel. Tjeerd verontschuldigt zich voor zijn niet altijd even leesbare handschrift: "Ik typ gewoon te weinig, dat is het!" Waaruit blijkt dat het woord *schrijven* (met de hand schrijven) aan het uitsterven is, want *typen* heeft het al grotendeels overgenomen.

We verzorgen weer ons eigen avondeten en deze keer staat er een gezette Poolse vrouw te koken (voor haar zijn dus de teksten op de muur bedoeld). Tijdens het eten drink ik cola en neemt Tjeerd een slok van zijn zelf in de supermarkt uitgekozen perensap. "Goh, dit is echt zoet zeg! Moet je eens proeven!" De perensap blijkt een fles nog aan te maken siroop te zijn...

Reisdag 4: dinsdag 10 juli

København – Malmö – Stockholm

18 °C.

Met de X2000 trein reizen we door de Zweedse bossen en langs de vele meren naar de hoofdstad. Wat heel handig is, is dat in vrijwel alle buitenlandse treinen een bistrocoupé aanwezig is. In de X2000 folder staat dat er veel soorten geld geaccepteerd worden in de bistro, dus Tjeerd gaat gewapend met enkele euro's thee halen. Hij blijkt alleen met briefjes te kunnen betalen in buitenlandse valuta, maar omdat hij dat niet wist krijgt hij deze keer de thee voor niets. Aardig!

In Stockholm zoeken we uit met welke metro we het dichtst bij het hostel Zinkensdamm komen. We blijken een zeer compacte kamer te hebben van zes vierkante meter en twee opklapbedden die zich boven elkaar aan de muur bevinden. Zo kan het dus ook. Een rustige opmerking van Tjeerd ("Hee, waar is mijn fototas?") had heel andere gevolgen kunnen hebben, maar de tas staat gelukkig nog gewoon bij de receptie, waar we hem blijkbaar hadden achtergelaten. De rest van de vakantie check ik regelmatig of we alle tassen nog wel bij ons hebben.

We eten in het café van het hostel en worden gedurende de maaltijd aangestaard door een vreemde man die aan de andere kant van het café zit te eten.

Aan de nummerborden op de vele auto's die voor het hostel geparkeerd staan blijkt dat veel Zweden kiezen voor een vakantie in eigen land. Later tijdens de vakantie blijkt dat dit in Noorwegen en Denemarken ook het geval is.

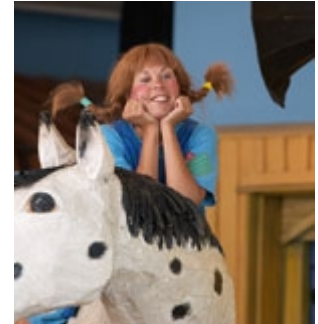
Reisdag 5: woensdag 11 juli

Stockholm

 18 ° C.

Het ontbijt bestaat inmiddels standaard uit witte broodjes met jam, sinaasappelsap en thee. Omdat we vandaag in Stockholm blijven, besluiten we de *Hop-on/ Hop off* bus te nemen, zodat we overal naartoe worden gereden. Onze eerste stop is het museum Junibacken, waarin de figuren uit de verhalen van Astrid Lindgren tot leven komen. Het is erg druk in het museum en er rennen uiteraard overal kinderen rond.

Ik kwam er natuurlijk vooral voor Pippi Langkous! We hebben een voorstelling gezien van Pippi bij Villa Kakelbont. Ik stond met mijn fotocamera klaar om het bekende liedje van Pippi te filmen, maar helaas ben ik vergeten op *record* te drukken... Geen filmpje van de 'echte' Pippi dus.

Ook deze keer treffen we het net weer bij het paleis, want er is een marcheeroptocht aan de gang. De voorspelde 13 graden blijken minstens 18 graden te zijn, dus we brengen de dag heerlijk in de zon door. Bij de *bankomat* ontdekken we dat de pinpas ondersteboven ingevoerd moet worden. Een beetje vreemd, maar dan komt er tenminste wel geld uit.

We gaan uit eten in de Gamle Stan en kopen nog wat kaarten. 's Avonds rent er een haas voorbij op een stukje gras bij het hostel.

Tot slot ontdekken we vandaag dat het metropubliek hier totaal anders is dan datzelfde publiek in Nederland. In Zweden zijn het namelijk normale mensen die rustig ergens naartoe gaan.

Reisdag 6: donderdag 12 juli

Stockholm – Karlstad

 18 ° C.

's Ochtends verlaten we Stockholm. Eerst checken we uit bij het hostel: “We are leaving”, waarop de jongen achter de receptie “Yes, please!” antwoordt... Ik kijk hem vragend aan en hij begint te stamelen: “Uh, not please! ... Not please, definitely not!” Jaja.

Daarna kopen we nog wat broodjes voor onderweg in de supermarkt om de hoek. De cassière herkent ons van de dag daarvoor en vraagt of we weer naar huis gaan (nee, naar Noorwegen, vertellen we) en ze wenst ons een goede reis toe.

Tijdens het wachten op de trein op het station in Stockholm zien we een aantal monniken in knaloranje gewaden een milkshake drinken bij MacDonald's.

Als de trein eenmaal komt, blijken alle stoelen gereserveerd te zijn, dus moeten we drie uur op de grond zitten. We besluiten voor alle toekomstige treinen (het hele traject in Noorwegen) zitplaatsreserveringen te regelen.

Het hostel in Karlstad opent volgens de informatie die op de deur hangt om 17.00 uur (we zijn er al sinds 16.00 uur), maar dan is er nog niemand te bekennen en zit de deur nog dicht. We zitten gelukkig lekker in de zon in het gras, maar we vragen ons wel af hoe lang dit nog gaat duren. Een kwartier later verschijnt er een gehaaste vrouw die de deur voor ons opent en de receptie bemant. Onze kamer is erg groot en mooi, dus dat maakt het weer helemaal goed. We gaan uit eten in Karlstad en kijken nog in enkele winkels.

Reisdag 7: vrijdag 13 juli

Karlstad – Oslo – Stabekk

☀️ 21 ° C.

In het hostel in Karlstad wordt van je verwacht dat je je kamer zelf schoonmaakt, dus daar sta ik dan 's ochtends vroeg onze kamer te dweilen (meer doen we niet). We nemen de rechtstreekse trein naar Oslo (een reis van slechts 3 uur) en uiteraard stappen er op een klein stationnetje in *the middle of nowhere* twee Nederlanders in.

Het hostel Holtekilen ligt in Stabekk, ongeveer tien minuten met de trein vanuit Oslo. We hebben een kamer op de vierde en tevens bovenste verdieping en de deur van de kamer bevindt zich helaas precies aan het gehorige trappenhuis. We kopen avondeten bij de Kiwi supermarkt en koken in de kleine keuken. 's Avonds lopen we een rondje door de luxe wijk die aan de fjord ligt. Mooie huizen met allemaal een prachtig uitzicht en natuurlijk minstens één eigen jacht voor de deur.

In het hostel hangt een foto van het bezoek dat Martin Luther King blijkbaar aan het gebouw heeft gebracht toen de volkshogeschool er nog in huisde.

Reisdag 8: zaterdag 14 juli

Stabekk – Oslo – Geilo

☁️ 15 ° C.

De treinreis van Oslo naar Geilo begint met wat verwarring.

We hebben namelijk twee stoelen gereserveerd, maar in de trein blijkt er een dubbele reservering te zijn voor een stoel, waardoor er al een andere vrouw op onze plaats zit.

Gelukkig zit de trein niet helemaal vol en kunnen we op twee andere stoelen gaan zitten.

De reis naar Geilo is erg mooi: bos, water, rotsen en bergen.

Geilo zelf is erg toeristisch; in de winter komen hier veel Nooren en buitenlanders voor de wintersport. In de zomer kan je hier ook sportief bezig zijn: wandelen en fietsen is erg in.

Vandaag blijkt dat we ons regenpak niet voor niets hebben meegenomen! Het regent zonder ophouden en wij moeten twee kilometer lopen naar het hostel. We komen er dan ook doorweekt aan. De receptionist probeert iets in het Nederlands te zeggen, waarop ik het in het Noors vertaal. Hij vindt het wel leuk dat ik een paar woorden Noors spreek en hij vraagt of hij alles verder in het Noors zal vertellen. Prima. Hij spreekt duidelijk en ik begrijp hem goed.

We zitten in het huisje Bestemor (grootmoeder). In dit huisje zijn acht kamers verspreid over twee verdiepingen, er zijn meerdere wc's en douches, er is een keuken en eetruimte en een woonkamer. Aan de tuin hebben we weinig met dit weer, maar we horen (en zien door het raam) de sterke stroming die vlak langs het huis loopt.

De doelgroep in dit hostel bestaat uit actieve ouderen en mega sportieve jongeren die in fietskleding onder de modder thuis komen aan het eind van de middag. Op het terrein staan verder een aantal hytter (cabins) en er is een camping.

We besluiten de was te doen (wat moet je anders met dit weer), maar de wasmachine werkt anders dan wij gewend zijn. De was komt er dus nat en niet erg schoon weer uit. Wasping mislukt. 's Avonds zien we allemaal grote motoren bij een hytte staan en op de veranda staan wat mannen te barbecuen. De hytte ziet er mooi uit en dat vindt Tjeerd ook ("Ik denk dat ik ook maar bij de Hells Angels ga!"). We koken zelf in ons huisje.

Reisdag 9: zondag 15 juli

Geilo

 13 °C.

Na een nacht vreselijk slecht geslapen te hebben (het werd erg vroeg alweer licht buiten) en een verkoudheid, als dank voor twee kilometer door de regen gelopen te hebben, besluiten we het vandaag rustig aan te doen. 's Ochtends lopen we via het water naar het dorp toe. Op de bergen om ons heen zie je grasstroken waar 's winters de pistes zijn. Verder ontdekken we dat ze hier met waterkrachtcentrales werken (wat niet zo vreemd is als je alle sterke stromingen ziet).

In het dorp komen we er achter dat het zondag is en dat de winkels dan pas later open gaan. Voortaan dus even nadenken welke dag het is... Gelukkig zien we opeens een Nederlander met een gevulde Spar-tas voorbij lopen. Op zoek naar de Spar dus! En ja, die is wel al open.

's Middags hebben we het huisje voor ons alleen (ik schrijf een brief en Tjeerd maakt een tekening), totdat de nieuwe gasten komen; een Italiaanse familie en een paar Belgische backpackers.

Reisdag 10: maandag 16 juli

Geilo – Myrdal – Flåm

 18 °C.

Als we vertrekken uit Geilo is het natuurlijk opeens prachtig weer! Maar wij hebben de mooiste treintocht die er bestaat in het vooruitzicht. Je weet niet wat je ziet als je van Geilo naar Myrdal reist. Overal natuur, en dan niet de natuur die je ooit eerder hebt gezien.

Het mooiste dorpje waar de trein stopt is Finse. Dit is het hoogstgelegen treinstation (1222 meter) in Europa en het ligt tussen de bergtoppen die met sneeuw bedekt zijn en bij meren waar ijsschotsen in drijven. De trein houdt hier een toeristische stop van vijf minuten en zodra de trein stil staat,

springen alle passagiers eruit en rennen gewapend met een camera naar de mooiste fotoplekken.

In Myrdal stappen we over op de trein naar Flåm. Deze trein is een toeristische attractie op zich en er zitten dan ook erg veel mensen in. De trein daalt in 50 minuten tijd 865 meter en rijdt door tunnels en over hoge brug-achtige constructies. Tjeerd helpt twee Engelse backpackers met hun bagage en heeft met zijn camera bekijks van een jaloers uitziende jongen die zelf een klein cameraatje bij zich heeft. De trein naar Flåm maakt een speciale stop bij een gigantische waterval.

In Flåm is het zonnig en erg mooi!

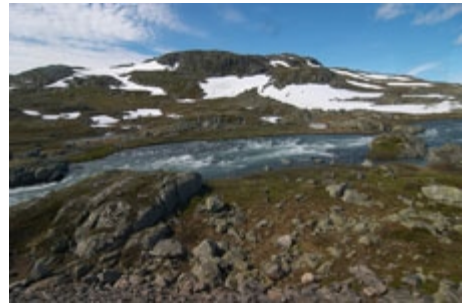
We hebben een redelijk ruime kamer in een huisje waarin nog drie kamers zijn. We hebben een eigen mini-keukentje (waar we dankbaar gebruik van maken) en een adembenemend uitzicht. Je kan uren voor het raam zitten en om je heen kijken. Behalve het sanitairgebouw waar van alles te zien is, zie je ook gigantische bergen om je heen met spectaculaire watervallen.

Hier ontdek ik dan ook de echte betekenis van waterval. Niet een of ander lullig stroompje dat toevallig een paar decimeter naar beneden sijpelt, maar enorme hoeveelheden water, waar geen eind aan komt, die tientallen meters naar beneden komen vallen!

In Flåm signaleer ik de eerste mug, maar die vliegt gelukkig voorbij.

In ons huisje hangt op de gang een boekenplank met daarop boeken in verschillende talen die door mensen zijn achtergelaten. Ik ben nog niet eens in mijn meegebrachte boek begonnen, maar hier in Flåm begin ik zeker met lezen! (En de dag daarna is mijn boek dan ook alweer uit.)

In het dorp kijken we bij de plaatselijke VVV of er een kaart is van de omgeving. Op de balie ligt zo'n afscheurblok met kaarten, maar de baliemedewerker is voorlopig nog wel even bezig met een andere toerist. Ik besluit zelf een kaart van het blok te scheuren. Een oude vrouw die naast mij staat,

ziet mijn actie en besluit hetzelfde te doen ("Ik zag jou het doen en jij hebt mij crimineel gemaakt!" aldus de Nederlandse bejaarde).

Reisdag 11: dinsdag 17 juli

Flåm

 16 ° C.

Helaas is de zon van gisteren verdwenen en regent het vandaag een groot deel van de dag. Dit levert wel speciale uitzichten op, want de wolken hangen super laag waardoor de watervallen en bergen er bovenuit steken.

Tot onze verbazing ligt er een gigantisch cruiseschip in het kleine haventje van Flåm. Eigenlijk lijkt dat enorme schip helemaal niet in de smalle fjord te passen, maar blijkbaar gaat het net. Op een informatiebord zien we dat er bijna dagelijks cruiseschepen aanleggen in het dorp, maar dit is wel toevallig een van de grootste!

We gaan even op internet (het internetcafé wordt beheerd door de grootste souvenirwinkel) en kijken in alle winkeltjes (behalve een supermarkt zijn dit alleen maar toeristische winkeltjes). Eigenlijk is het dorp Flåm net zo groot als het centrum van een GranDorado park. Het heeft wel wat.

's Middags negeren we de regen (oké, we hebben wel ons regenpak aan) en beginnen we aan de wandeltocht naar de grote waterval Brekkefossen. We lopen door de wolken heen en de steile klim wordt helemaal een uitdaging nu er overal modder ligt. Onderweg komen we andere die-hard wandelaars tegen, dus we zijn niet alleen op de berg. Ongeveer halverwege de klim moeten we even in het struikgewas, op de rand van de afgrond, staan om een Italiaanse familie langs te laten die aan de afdaling bezig zijn. Het ziet er erg grappig uit, want deze mensen hebben totaal geen wandelaarskleding aan. De meisjes lopen gewoon op gladde ballerinaschoenen, die uiteraard helemaal onder de modder zitten. Als wij eenmaal bij de waterval zijn, schuift de wolk net even op waardoor we het hostel en de camping zien liggen in het dal. De waterval maakt veel lawaai als je zo dichtbij staat.

Als we uiteindelijk weer in onze kamer aankomen, zetten we de verwarming aan om onze schoenen te drogen. Mijn bergschoenen blijken niet waterdicht te zijn (misschien wel even, maar niet na een wandeltocht van een paar uur in onophoudelijke regen). 's Avonds zien we dat er nieuwe stroompjes ontstaan zijn op de bergen om ons heen vanwege de vele regen.

Reisdag 12: woensdag 18 juli

Flåm – Myrdal – Bergen

 15 ° C.

Helaas moeten we Flåm vandaag alweer verlaten omdat we anders niet na drie weken weer thuis zijn en de geplande route dan niet meer klopt. Op één punt van de Flåmsbana kunnen de twee treintjes die op dit traject rijden elkaar passeren. Hier staan beide treinen even stil en dit leverde ons een lachwekkend beeld op. In de passerende trein zaten namelijk allemaal enthousiaste Japanners die allemaal naar ons zwaaiden. Hierdoor ging je vanzelf terug zwaaien en lachen.

In de trein van Myrdal naar Bergen blijkt er weer een dubbele reservering te zijn van de treinstoel, maar deze keer zitten wij er eerder, dus de vrouw die er eigenlijk ook hoorde te zitten moet maar een andere plaats uitzoeken. De treinreis is nog steeds hartstikke mooi en indrukwekkend. Mocht je ooit een deel van het traject Oslo – Bergen willen zien, dan kan je het beste vanaf de kant van Bergen het gebied in reizen. Dan zit je meteen midden in het geweldige uitzicht.

Als we in Bergen aankomen snap ik hoe Bergen aan zijn naam gekomen is. De stad is heel anders dan Oslo, veel kleiner, maar ook helemaal omringd door bergen. Als we aankomen regent het, maar 's avonds wordt het droog. We overnachten in het YMCA hostel en we hebben een kamer met een eigen badkamer. Een hele luxe! We eten 's avonds bij Friday's, een Amerikaanse tent met overdreven veel rood-witte versiering, maar wel leuk.

In Bergen vliegen veel zeemeeuwen rond, waardoor je echt het gevoel krijgt aan zee te zitten (ondanks dat er nog wat eilanden voor Bergen liggen, waardoor je de zee niet makkelijk kunt zien). We kopen de laatste lading ansichtkaarten en schrijven deze.

Reisdag 13: donderdag 19 juli

Bergen

☀️ 16 °C.

's Ochtends vroeg worden we wakker van het geluid van vrachtwagens.

Als we na het ontbijt naar buiten lopen, zien we dat er net een stukje straat voor het hostel opnieuw geasfalteerd wordt. Lekkere timing. We wandelen via de vismarkt naar de haven en we komen veel grote groepen met toeristen tegen die rondgeleid worden. De meeste groepen zijn afkomstig van cruiseschepen die aangelegd hebben in de haven. Vanaf Bergenshus Festning hebben we een goed uitzicht en we zien het Nederlandse schip Veendam liggen.

We lopen in de zon door de stad en genieten van de ontspannen sfeer in deze kleine stad. Bij een souvenirwinkel koopt Tjeerd een zeer dikke trui en ik kies een warme muts uit.

's Middags nemen we de Fløibanen, een metro-achtig treintje dat in zeven minuten van/uit het centrum van Bergen (bijna) recht omhoog een berg op rijdt. Van daaruit heb je uitzicht over de hele stad en zie je de zee achter de eilandjes liggen.

's Avonds eten we bij een Italiaanse restaurant waar een Turkse man ons bedient, die ook wat Nederlands spreekt. Niet veel later komen er nog wat Nederlanders binnen in het restaurant en die zijn in onze ogen nogal overdreven luidruchtig aanwezig. Na het eten gaan we naar de film Mr. Brooks. Als we daarna naar het hostel terug lopen, begint Tjeerd spontaan zinnen te maken van de enkele Noorse woorden die hij inmiddels kent: *Sengen er på taket i lokaltoget!* (Het bed staat op het dak in de lokale trein!)

Reisdag 14: vrijdag 20 juli

Bergen – Nesbyen

☀️ 19 °C.

Na het warme, versgebakken brood in het YMCA hostel checken we om 10.05 uur in bij de trein van Bergen naar Oslo. Als ik in de trein opzoek ga naar de restauratiewagon blijkt deze een heel stuk lopen te zijn.

Onderweg passeer ik een speciale kindervagon, waarin een speeltuin aangelegd is en waar kinderen dankbaar gebruik van maken.

In Nesbyen verlaten we de trein en zodra de trein achter ons wegrijdt, vragen we ons af of het niet slimmer was geweest om toch meteen door te reizen naar Oslo.

Het hostel dat we geboekt hebben, ligt op ruim vier kilometer van het station en er is geen bus of taxi te bekennen. We besluiten richting het dorp te lopen, maar ook daar is weinig vervoer te vinden. We vinden wel een bushokje, maar daar komen alleen de lange-afstand-bussen langs. Net als we het niet meer weten (moeten we nu toch maar een bus naar Oslo nemen dan?), komt er een taxi voorrijden! De taxi brengt iemand naar de bushalte waar wij zitten, dus dat is echt heel

toevallig én heel handig. Tjeerd rent op de taxichauffeur af en vraagt of hij ons naar het hostel kan brengen. Dat doet de taxi voor 80 kroner.

De vrouw bij de receptie van het vakantiepark (nouja, een camping, enkele hytter en een hytte met daarin een paar kamers wat dan een hostel wordt genoemd) kan alleen Noors. Ik kom er wel uit met haar, maar als er iemand opbelt kijkt de vrouw vragend om zich heen. Na een tijdje geeft ze de telefoon aan een collega die net langs loopt. De collega kan blijkbaar wel wat Engels en die handelt het telefoontje verder af. De alleen Noorssprekende vrouw vertelt dat de beller een beetje Noors, een beetje Zweeds en een beetje 'buitenlands' praatte, dus dat ze het niet begreep.

We zetten onze spullen in onze kamer en gaan buiten in de zon zitten op de twee stoeltjes die voor onze hytte staan. 's Avonds arriveren er drie Aziaten (die eerder gebeld hadden), dus het blijft heerlijk rustig in ons huisje.

We zien dat er een oude man op een vaag tractor-achtige wagen met een kar erachter over het terrein rijdt. In de kar verzamelt hij kinderen en zo rijdt hij ermee over de camping.

Reisdag 15: zaterdag 21 juli

Nesbyen

☀ 22 ° C.

Het terrein waar we op verblijven is een eiland dat naast een grote weg ligt, waar je alleen met gevaar voor eigen leven als voetganger kunt oversteken. We besluiten dus om brood te kopen bij de receptie en om vandaag een verplichte relaxdag te houden. De zon schijnt volop, dus we kunnen lekker heel de dag buiten zitten.

Omdat we alweer twee weken onderweg zijn, is het vandaag weer wasdag. Helaas zijn ook deze wasmachines niet duidelijk. Op de papiertjes die naast de machines hangen staat dat je twee keer tien kroner in kunt werpen of vier keer vijf kroner, verderop is de tekst weer doorgekrast en het is onduidelijk welk muntenkastje bij welke wasmachine hoort. Uiteindelijk lopen we dus een paar keer heen en weer naar de receptie. Als we de laatste keer weer terugkomen met nieuwe informatie blijkt de baas van het park (een oude man met een busje vol handige spullen) het al voor ons opgelost te hebben. Met een van zijn *tools* heeft hij onze wasmachine al aangezet. De was droogt 's middags in de zon.

Aan het eind van de middag arriveren de nieuwe medebewoners van ons huisje: twee afgeladen auto's vol met Nederlanders! Hoe erg kan je het krijgen op vakantie... Alle lampen worden aangedaan in huis (terwijl het nog hartstikke licht is buiten), alles wordt bekeken en becommentarieerd. We besluiten het huisje te ontvluchten en we gaan eten bij de receptie (pølse met patat). Hier zien we dat de andere nieuwe bewoners van ons huisje (twee oudere Noren) ook gevlucht zijn. We hebben uitzicht op een speeltuin met een heuveltje met twee glijbanen.

Opmerking van Tjeerd: "Hee, die baby klimt de berg op!" als een peuter de heuvel opklimt om van de glijbaan te kunnen.

Na het eten nemen we het risico en steken we de grote weg over om aan de overkant een stuk te lopen. Helaas zijn er geen echte wandelpaden, dus lopen we vooral over een weg langs grote huizen met enorme tuinen.

Weer terug op het park kan ik me niet inhouden. Ik trek mijn schoenen uit en spring op de trampoline. Dat is lang geleden! Tjeerd heeft het gefilmd met zijn mobieltje, dus binnenkort zal het (op aanvraag) te bekijken zijn.

Bij de receptie staat een bord met de tekst: *Gakk for besøket*. In 'echt' Noors is het: *Takk for besøket*, maar omdat er drie ganzen rondlopen op het terrein is het een Noorse woordgrap.

Reisdag 16: zondag 22 juli

Nesbyen – Oslo – Skøyen – Stabekk

 17 ° C.

Vandaag staan we lekker vroeg op, zodat we alle andere bewoners in het huisje voor zijn in de badkamer en in de keuken. Bij de receptie vragen we of er een taxi voor ons gebeld kan worden om ons naar het station te brengen, maar dat blijkt nog niet zo gemakkelijk te zijn. De baas van het park probeert de taxichauffeur te pakken te krijgen en ook de zoon van de baas begint wat nummers te draaien. Hij krijgt uiteindelijk iemand te pakken en hij zegt in zijn zeer slechte Engels dat er een taxi aan komt. De taxi rekent een zondagtarief of een moest-van-ver-komen-tarief, maar dat maakt ons niet uit. We worden op het perron afgezet. Het station is uitgestorven, maar er is wel een ruime wachtruimte waar we ons installeren.

De trein heeft enige vertraging en dit heeft als gevolg dat we gedurende de treinreis vaak stil staan om op andere treinen te wachten (dat heb je met een enkel spoortje).

Vandaag zijn we wederom vergeten dat het zondag is en dat supermarkten dan dicht zijn. Op Oslo S halen we snel iets te eten.

Vanwege spoorwerkzaamheden kunnen we met de trein maar tot Skøyen en van daaruit moeten we met een bus naar Stabekk. Het sluit allemaal goed aan, dus dat is mooi. Het hostel is ons inmiddels bekend en we hebben deze keer geen kamer in het trappenhuis zelf, maar er vlak naast. We eten het weinige eten dat we op Oslo S gehaald hebben en lopen daarna naar de nabijgelegen Shell om een aanvulling op het avondeten te halen.

Reisdag 17: maandag 23 juli

Stabekk – Oslo – Stabekk

 17 ° C.

We ontbijten in de bekende ontbijtzaal en ontdekken daarna dat de *buss for tog* regeling niet optimaal werkt om weg te komen uit Stabekk. Na veertig minuten wachten besluiten we toch maar een gewone bus naar Oslo te nemen.

Oslo is bekend terrein, dus we hoeven niet sight te see-en.

We winkelen in Oslo City, de Karl Johan

en Aker Brygge. De Domkirke staat in de steigers.

Aan het begin van de middag nemen we de trein en bus weer terug naar Stabekk.

In de supermarkt vullen we onze eetvoorraad weer even aan. In het hostel willen we even op internet kijken hoe het zit met de treinroute van de dag daarna, maar internet blijkt niet te werken. Volgens de vrouw bij de receptie ligt het aan het weer.

's Avonds gaan we met de gewone bus naar de stad en deze keer mag ik de film uitkiezen. Het wordt *Two days in Paris*, een erg leuke film!

Als we na de film weer terug zijn in het hostel maken we nog even thee in de keuken beneden. Er staat net een Australiër (een oude man) zijn *dishes* te doen. We praten wat. Hij blijkt met een auto rond te rijden door Europa. Tjeerd stelt de man een vraag: “Is that old car outside yours?”

De Australiër draait zich om van zijn afwas en slaat zijn armen over elkaar. Oeps. We bedoelen die klassieke auto. Maar nee, die is niet van de Australiër.

Reisdag 18: dinsdag 24 juli

Stabekk – Oslo – Trollhättan

 16 °C.

We nemen de bus naar Oslo S en moeten daar drie uur wachten. We gooien onze bagage in een locker, zodat we wat meer bewegingsvrijheid hebben.

De trein richting Göteborg is zeer kort en zeer druk. Er konden geen plaatsen gereserveerd worden, dus het is strijden om een zitplaats (en dat lukt ons!). In de trein hebben wij inmiddels

de gewoonte om zelfmeegebrachte bolletjes te smeren met chocoladepasta (voor mij) en jam (voor Tjeerd). Denk je daarin bijzonder te zijn, doet een medereiziger aan de andere kant van het gangpad precies hetzelfde.

We stappen uit bij Trollhättan en het station blijkt aan de rand van een flatwijk te liggen. Het hostel (een gele villa) ligt dan ook tussen de flats in. Van binnen merk je daar gelukkig niets van en ziet het er allemaal goed uit. We koken zelf in het gezellige keukentje en na het eten besluiten we een wandeling door het stadje te maken naar de spectaculaire waterval die in het toeristische foldertje staat. Helaas staat de waterval uit (het is dus een nepperd) en is het dus niet erg indrukwekkend. Zeker niet na ons bezoek aan Flåm. De 'spectaculaire' waterval in Trollhättan wordt 's avonds om 23.00 uur even aangezet voor de toeristen. Handig tijdstip.

Reisdag 19: woensdag 25 juli

Trollhättan – Göteborg – Helsingborg – Helsingør

 18 °C.

In de trein vanuit Göteborg naar het zuiden van Zweden gaan we uit voorzorg maar in de klapstoelencoupé zitten, zodat we niet van een eventueel gereserveerde stoel geschopt kunnen worden. Twee Waalse backpackers doen hetzelfde. We moeten een stuk met de bus (van Laholm naar Ängelholm) vanwege spoorwerkzaamheden, maar de bussen staan netjes klaar en sluiten goed aan op de trein vanuit Ängelholm. In de trein zijn veel kinderen in buggy's aanwezig en ook de nodige dieren bevinden zich aan boord (honden/ kat). Een vrouw stapt

in de trein en verdwijnt in een coupé. Na een paar minuten wil ze weer even het perron op lopen, maar de deuren zijn net dichtgegaan omdat de trein weer verder gaat (klinkt logisch zou je zeggen). De vrouw raakt in paniek, want blijkbaar staan haar tassen of kinderen nog op het perron. Wij begrijpen niet dat je dan eerst op je gemak een zitplaats gaat uitzoeken, voordat je alle bagage/kinderen in de trein hebt gekregen. Maar goed, de conductrice belt naar het station op en het wordt geregeld. We stappen uit in Helsingborg en we komen meteen terecht in de terminal van de boot naar Helsingør. Het valt ons al meteen op hoeveel mensen in de ban van bier blijken te zijn hier. Iedereen staat met lege bierkratjes klaar op trolleys om ze in Denemarken weer te vullen en mensen komen met afgeladen bierkratjes van de boot aan land in Zweden. Ongelooflijk.

De overtocht duurt gelukkig maar twintig minuten. Het waait behoorlijk hard, maar we staan uit de wind op het dek. In Helsingør moeten we drie haltes met een soort trein/ tram/ metro-achtige naar het hostel, maar het is onduidelijk of onze interrailtickets geldig zijn. Ik vraag het aan de machinist die buiten staat te roken, maar die heeft geen idee. Hij heeft nog nooit een interrailticket gezien. Hij zegt dat we wel aan boord mogen en dat we maar bij hem moeten aankloppen als bij controle blijkt dat de tickets toch niet geldig zijn. Een aardige man dus.

In het hostel moeten we voor het eerst een pincode gebruiken om met creditcard te kunnen betalen. Tja, we weten allebei onze pincode niet. Omdat we al een nacht aanbetaald hebben, mogen we in de stad gaan pinnen en de dag daarna betalen. We hebben een eigen huisje met een zit-/slaapkamer en

badkamer. De keuken bevindt zich in een ander gebouwtje.

In Helsingør hebben we wat rondgekeken en ik heb zowaar een nieuwe broek (de broek die ik bijna heel de vakantie aan heb gehad, begon helaas gaten te vertonen).

Helsingør is een klein, gezellig stadje. 's Avonds eten we bij een café en daarna wandelen we via de tuinen van kasteel Kronborg terug naar het hostel. In het gebouw waar de receptie zich bevindt vindt Tjeerd een Magnum-machine, dus hij is tevreden.

Reisdag 20: donderdag 26 juli

Helsingør

17 °C.

's Ochtends merken we dat er een uitgebreid ontbijtbuffet is bij dit hostel. Volgens Tjeerd is er zelfs hagelslag. Verheugd ga ik kijken bij de tafel, maar helaas blijkt het thee te zijn.

Na het ontbijt gaan we naar het strand (het hostel ligt direct aan het strand). Het weer zit niet echt mee, dus zwemmen zit er niet in vandaag. Met het treintje gaan we naar de stad om boodschappen te halen. We besluiten toch nog even te informeren bij de ticketverkoopbalie of onze interrailtickets geldig zijn op dit traject en dat blijkt niet zo te zijn. We hebben dus een aantal keer zwart gereisd.

's Middags bezoeken we kasteel Kronburg. Het donkere gangenstelsel is het leukst! Sommige mensen hebben een zaklamp bij zich en dat is geen slecht idee. Op sommige stukken zien we echt geen hand voor ogen, maar gelukkig hangt er af en toe ergens een olielamp aan de muur. Na het gangenstelsel bezoeken we de kerk en de *royal apartments*.

We lopen nog een laatste keer door het stadje en dan gaan we terug naar het hostel om eten te maken. Ik hoopte dat de zon nog zou gaan schijnen (dus ik had mijn rok 's ochtends maar vast aangedaan), maar het is de hele dag zwaarbewolkt.

Reisdag 21: vrijdag 27 juli

Helsingør – København – Hamburg

18 °C.

Als we vertrekken uit Helsingør is het prachtig weer, maar op ons overstappunt in København regent het. De trein naar Hamburg is weer de verplicht te reserveren trein, dus we nemen onze plaatsen in.

De vrouw naast mij spreekt perfect Engels (we denken dat ze Amerikaans is) en vraagt mij hoe lang de boottocht duurt. Ze klinkt een beetje gestrest.

Als ik vertel dat het maar 45 minuten duurt, kijkt ze al iets opgeluchter (“Okay, so it won't take hours?”) en ze kijkt nog iets blijer als ze hoort dat je de trein gewoon kunt verlaten en op het dek van de boot kunt gaan staan.

De boottocht valt mee, ondanks de harde wind. We zitten strategisch uit de wind om een hoekje op het dek en hebben goed uitzicht op het water, maar ook op de mensen die wel even de waaghals uit willen hangen door helemaal bij de reling te gaan staan. Langer dan een minuut houden ze het meestal niet vol, want de wind blaast ze keihard achteruit. Af en toe slaat er een golf over het dek heen, net als er iemand de waaghals uithangt. Dat maakt het extra leuk.

Als de trein weer verder rijdt over het Duitse vasteland leert de Zuid-Europese familie aan de andere kant van het gangpad hartenjagen. Een Duitse vrouw met drie kinderen schreeuwt meerdere keren tegen de conducteur (“Mensch!!”) omdat de trein tien minuten vertraging heeft opgelopen (vanwege de ferry die te laat was) en hierdoor mist ze blijkbaar een aansluiting. De hele coupé kan meegenieten.

In Hamburg aangekomen nemen we de metro twee haltes naar de guesthouse. De buurt ziet er echter niet betrouwbaar uit en de guesthouse blijkt in een flat te zitten. We besluiten dat we beter een ander overnachtingsadres kunnen zoeken. De hotels in de buurt zijn erg duur, dus we gaan terug naar het Hauptbahnhof en proberen het weer bij Hotel Beefang (waar we de eerste nacht ook doorgebracht hebben). Dit hotel zit helaas vol, dus we proberen het bij de burens, Norddeutscher Hof. Hier is nog wel een kamer voor een betaalbare prijs vrij, dus dat is heel mooi. Praktisch naast het station en bij het centrum! Onze kamer is ruim en schoon en we zien dit als een beloning voor de afgelopen weken, die we in wisselende omstandigheden doorgebracht hebben (over het algemeen prima omstandigheden, maar je moet toch een excuus bedenken om de laatste nacht in een hotel door te brengen).

We eten bij een Italiaan en lopen daarna nog even de stad in. Net als we een leuk warenhuis hebben gevonden, klinkt er een zoemend geluid. Ik vraag me af of het een brandalarm is, maar de mensen om ons heen blijven gewoon doorwinkelen. Het zal dus wel goed zijn. Helaas blijkt later dat het het teken is dat de winkel gaat sluiten. We moeten er dus uit.

Reisdag 22: zaterdag 28 juli

Hamburg – Osnabrück – Hengelo – Utrecht

 19 ° C.

Misschien hoorde de mug mij trots zeggen dat ik niet één keer gestoken ben tijdens deze vakantie, want deze ochtend word ik wakker van een jeukende arm en gezoem rond mijn hoofd. Dus toch een muggensteek, maar dus niet in de buurt van een fjord, maar gewoon in een stad.

Op het station kopen we de laatste souvenirs (niet echt geweldige, maar het is onze laatste kans) en dan stappen we de trein in. Gelukkig hebben we op het laatste moment toch zitplaatsen gereserveerd, want de trein zit helemaal vol. Het is

een chaos: mensen discussiëren over al dan niet gereserveerde stoelen, kunnen hun bagage niet kwijt of zijn hun bagage nu al kwijt. Wij zitten goed en kijken toe. Een man in een knaloranje hemd wordt elke keer met zijn gezin van stoelen gejaagd (wij hadden ze ook al verjaagd, want ze zaten op onze plek). Je ziet de man steeds weer een paar rijen verder opduiken.

In Osnabrück gaan we eruit en stappen we over op een trein die naar Nederland rijdt. We komen op klapstoelen te zitten, maar dat is geen probleem. Bij de grensplaats Bad Bentheim zijn Nederlandse agenten ingestapt om paspoorten te controleren. Zijn er nu open grenzen of niet?

Na ruim een uur zijn we al in Hengelo en daar stappen we over op een gewone NS-trein naar Utrecht (eindelijk geen gereserveerde stoelen meer, maar gewoon zitten waar je wilt). Aan het eind van de middag zijn we weer thuis en begint het gewone leven weer.